

W PONIEDZIAŁEK DNIA 25. KWIECZNIA 1796.

Z Krakowa dnia 25 Kwietnia.

W przeszły poniedziałek przybył tu o godzinie 5 po południu J. Wielmożny Baron de Margelik J. C. K. A. Mości aktualny Konsyliarz tajny, orderu S. Szczepana Kawaler, Wice Prezydent Czeskiego Gubernium, Wielki Kuztosz Koron Czeskich i Pełnomocny J. C. K. A. Mei Kommissarz do urzędzenia zachodniej Galicyi; stanął w Pałacu Starosty Brzegowskiego pod Krzystoforami zwanym. We wtorek byli mu przez Wielmożnego Jmć Pana de Baum, aktualnego Konsyliarza Gubernialnego, i Prezesa tuteyszego Kraiowego Kommissy-oratu, wszyscy officialiści tak Kraiowego iako i Dystryktowego Kommissy-oratu prezentowani. Weśrzodę miał u niego przed południem Magistrat Krakowski audyencyą; J. P. Prezydent Filip Lichocki powitał go mową łacińską. We szrodę d. 27 t. m. będzie miał publiczny wiazd i obięcie tego kraiu na rzecz na Najiasnleyszego Cesařza Jmć.

Z Paryża dnia 31 Marca.

Dziś dowiadujemy się iż Charette nie został zaraz po swoim złapaniu rostrzylanym; ale zaprowadzono go dla sądzenia do Nant; był iuż kilka razy słuchanym, wyznał iż niemogł uysć ręki republikanow, ponieważ nigdzie w kraiu niegdys insurrekcyynym nie miał iuż więcey przytułku, wszyscy mieszkańcy go nienawidzili. Jedyn chłop miał się szczególniey do iego

złapania przyłożyć, opisał go całkowicie republikanow; on był po chłopsku przebrany.

Czytamy tu takowe opisanie Charetta. Miał go lat, mowi dziennik l'Ami des patriotes, był średniego wzrostu i wyniosłego spojżenia. Jego ambicya była bez granic, i właśnie też tey ambicyi przypisują pierwsze nieszczęścia Wandeyczykow; ponieważ z ambicyi oddzielił swoje korpus od wielkiej armii katolickiej, którą Beau champ i Delbec kommanderował, względem których Charette był zazdrosnym. To rozdzielenie zrobiło właśnie owe pierwsze krwawe zwycięztwo republikanom pod Symphorien, wzięcie Chattillon d. 18 października 1793 i decydujące zwycięztwo pod Chollet. Charette był niegdys porucznikiem w morskiej służbie; choćiaż mu okrucieństwa i dzikość przypisują, umiał jednak zrobić sobie przywiązaniem tych wszystkich, którzy pod nim byli; są tego dowodem dway żołnierze, którzy go aż do d. 25, w którym był złapanem nieodstąpili. Charette posiadał z resztą niepospolitą waleczność; wpośzrod największych niebezpieczeństw utrzymał zimną krew i niewzruszoną spokojność. Skryty, przedsiębierący i nigdy niezmordowany, mało co i sypiał, niedbał wcale o wygodę; spokojność iego była często konwulsyami i krzykiem we śnie przerywaną. Ledwie w 500 awanturnikow, ogołocony ze

wszystkich sposobow, potrafił się całą zi-
mę przeciwko 30,000 woyska republikań-
skiego utrzymać; miał przydomek de la Col-
liniere. Pomiędzy innymi rzeczami znale-
ziono przy nim parole, które na 8 dni
przed jego złapaniem były w Nant wydane.

Rząd kazał następujący artykuł ogło-
sić:

Dyrektoriat wykonawczy.

” Rozpuszczone publiczne obwinienia,
przeciwko jenerałowi Hoche w tym momen-
cie, kiedy on z największą tęgścią ścigał
buntowników, nakłoniły już raz dyrektoriat
do powtorzenia miłw liście swoim zaufania
swego. Zwycięzca Quiberonu, był śmi-
sznie obwinionym, iż niebronił kilku fol-
warkow; kommanderował w rozległości
przeszło nad 100 mil kraiu, i niektorzy
ludzie chcieli, żeby był w każdej wsi, w
każdym folwarku postawił armią do obro-
ny; lecz z całości działań sądzi się o jene-
rale. Dzielność wyprawy przeciwko Qui-
beronowi zadziwiła wszystkich. Rozpo-
rządzenia woyskowe, obroty rozumne,
którymi Stofflet i Charette zostali od in-
nych części buntowników oddzieleni,
któreby im były mogły dać posiłkow, nie
mniej czynią honoru jenerałowi komman-
derującemu: dzielność z jaką potem byli
ścigani, jest dowodem gorliwości jenera-
łow, którym były te wyprawy powierzo-
ne i stałość naszych braci zbroynych. Dy-
rektoriat ma sobie więc za obowiązek o-
świadczyć swe ukontentowanie, tak jene-
rałowi kommanderującemu; jako też bry-
gady jenerałowi Travot, który dowodził
przeciwko Charettowi. — Dzisiaj więc po-
winni się republikanie tamtych stron uz-
broić mężstwem i dokonać ostatniego nate-
żenia. Buntownicy potrwożeni utratą
swoich wodzow, niemając miejsca ziedno-
czenia, ścigani wszędzie od naszych woysk
gdzie się tylko chcą kupić, nieskładają na
obszerney ziemi tylko kupki rabusiow i
rozboynikow, które mogą być w krotce
zniszczone, jeżeli mieszkańcy patriocy,
jeżeli ci, którzy chcą ochronić swe ogniska
od rabunkow i spustoszenia będą się łą-
czyć z naszymi obrońcami. — W krajach,

które ieszcze ten gatunek buntownikow i
rabusiow pod nazwiskiem szuanow niszczy,
niemasz spieszniejszego sposobu zgniecie-
nia ich i przeskodzeniu się ich kupienia, iak
prędkie uorganizowanie gwardyy narodo-
wych. Do ciał tedy administracyynych
należy, wezwać i wesprzyć tegościa swych
środkow, gorliwość obywateli, i zasłu-
żyć sobie na zaświadczenie publiczne, tak
podchlebne, iak te, które dyrektoriat wy-
konawczy przez następujące listy daie je-
nerałom. „

Dyrektoriat wykonawczy do Jenerała kommanderującego armią brzegow Ocea- nu.

“Dyrektoriat wykonawczy, przyjął
znaywiększym ukontentowaniem obywa-
tela Jenerale nowinę o wzieciu Charetta; i
wszyscy prawdziwi republikanie przyymą-
ją zapewne z uczuciem nadziei i pociechy,
iaka ukaranie zbrodni powinno natchnąć
każdego przyziaciela porządku i wierne-
go ustawom. Ten dzien tryumfu dla rzeczy-
pospolitey, jest także dniem w dzięczności
narodowey dla obrońcow oyczyny. Za-
wstydenie zdraycow, przydaie chwaty
zwycięzcom; a rywalność w smiertelney
walce, patriotyztu przeciwko buntowi,
wierności przeciwko wiarolomstu, wspra-
niałość republikańska przeciwko zradzie
i upadek zbrodni, powinny koniecznie
przydać świetności do tryumfow dobrej
sprawy. — Przyziaciele wolności, nieoddzie-
ła zapewne wyobrazenia kary Stoffleta i
Charetta od chwaty odważnych ich przeci-
wnikow. Dokazane te dwa zwycięztwa nad
kary godnemi wodzami kontrarewolucyi, są
szczęśliwą wrozbą pomyslniejszych ieszcze
zład powódzeń. Cały narod poklaskując
twe szczęśliwe usiłowania ktorychś użył
dla oczyszczenia go ze zdraycow, kładzie
na ciebie święty obowiązek zupełnego ich
wytępienia. Ten obowiązek Jenerale, po-
winien być dla ciebie zakładem publicz-
nego zaufania, tak iak będzie pewnie dla
twych współpatriotow rękoymią pobicia
ich nieprzyziaciół.“

*Podpisano Letourneur, prezydent
Lagard, jeneralny Sekretarz.*

prowadzonym, powiedział iż jest rodem Francuz, osiadły w jednym mieście Niemieckim i że iedzie z Anglii do Hiszpanii; ale z miłości dla swej oyczyzny wstąpił do Bordeaux, aby Francuzki rząd za informował o uzbrojaniach się Anglii, które widział w Portsmouth, i które zmierzają do nowej wypawy przeciwko Quiberonowi. Ta mowa zdawa się zaraz podeyrzaną został aresztowanym, i dopiero wyznał iż jest emigrantem, ale że nienależy do tej rodziny Poliguaków, która niegdyś w wielkich wzlędach udworu stała, i że pochodzi z dawniejszyej ieszcze rodziny; ma około 50lat, wyznał, iż dawniej woyskowo służył.

Wiadomości o jenerale Pichegru są iedne drugim przeciwne: przytoczymy tu niektóre z nich. Wdzisiejszym *Messenger du soir* pisze o nim: Jenerał Pichegru będąc także między innemi niekontent z rozpuszczenia wielu officyerow w iego armii, posłał dyrektoryatowi swoją dymisyą z Arbois; dyrektoryat przyjąwszy iego dymisyą, wysłał nie długo potem z nader podchlebnym listem kuryera do niego, w którym wyraża iż mając wzgląd iedynie na poratowanie iego zdrowia, przyjął iego dymisyą, ale zawsze rachuje na iego gorliwość, iego talenta i męztwo, i że skoro tego będzie potrzeba wymagać, będzie go chciał użyć, a tym czasem zostawia go przy iego randze i pensyi. „ Drugie znówu pisma zapewniają, iż się tu Pichegru znajduie, iż miał konferencye z dyrektoryatem, i że jest na ambasadora przeznaczonym. Gezeta dzisieysza Francuzka powiada nakoniec: „Pichegru został tu od dyrektoryatu wezwany, dla obięcia komendy nad armią Renską, co jest wielką nadzieją pokoju, ponieważ on był zawsze tego zdania. „

Cena luidora jest ieszcze zawsze między 5 i 7000 liw. w afsygnatach. -- W Lichwiarstwie zaszła szczególniejsza rewolucya: iedni chowają afsygnaty spodziewając się iż będą drozsze; drudzy spieszą się poki ieszcze wolno zprzedarzą luidorow. Z tym wszystkim mowi *Courier de l'egalité*, masło, iak było po 260 liw. funt w afsygnatach tak jest.

Podchlebiała tu sobie, iż nietylko że mandaty poydą bez przymusu rowno z gotowemi pieniadzmi, ale nawet ieszcze zyskają; skoro tylko ustawa, która pozwala zamienić ich natychmiast za dobra, została po departamentach wiadomą, natychmiast pokazało się kupa podpisow na dobra narodowe. W Wersalu, w głównym mieście departamentu Sekwany i Oizy, gdzie jest naywięcej dobr narodowych, podpisało się pierwszych dni więcey iak 600 pretendentow.

Z Frankfortu d. 5. Kwietnia.

Nadzieia pokoju coraz to bardziej rośnie, i zawieszenie broni podług wszelkiego podobieństwa będzie dłużej przeciągnięone. Wszystkie przygotowania przy armiach, są tylko środki ostrożności, które i podczas pokoju są potrzebne. Tak naprzykład odebrały Cefsarskie woyska w Manheimie rozkaz, żeby miały wszystkie polowe sprzęty pogotowiu. Jeszcze 25 marca miał rozkaz wyysć, żeby się wszystkie officyerki oddaliły od woyska. Kontynens Elektora Saskiego stanie wszrod tego miasta w Darmsztadt, a Xcia Sax Weymar, który się składa z 500 szarfszycow i strzelcow wyszedł d. 29 marca do Renu z Eisenach. Z okolic Heilbron wyszła część iazdy Cefsarskiej po nad Ren. Od dawnego czasu słyhać iż w Neüszttadt Cefsarscy założą oboz; ale dotąd niema ieszcze naymniejszego przygotowania do tego. Dowozy woiennych potrzeb do armii Cefsarskich idą ieszcze wciąż; Cefsarski jenerał hrabia Nauendorf, który był poiechał do Voigtland, powrócił śpieszno do armii nad Ren. Dzisiaj idzie regiment Cefsarskich kurafsierow do armii niższego Renu.

Cofnienie się woysk Francuzkich z po nad Renu i Mozeli miało iak słyhać z niedostatku żywności nastąpić; na granicach Francuzkich mają iednak bydź znaczne magazyny. -- Kanton Zurich wezwał wszystkie inne Szwajcarskie kantony, do uznania niezwłocznie Francuzkiej rzeczypospolitey i ambasadora imy obywatela Bartelemiego.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W PONIEDZIAŁEK DNIA 25. KWIEŃNIA 1796.

Z Paryża dnia 4 Kwietnia.

Sekretarz legacyi obywatel Bacher, nie przybył tu z propozycjami pokoju, ale na rozkaz rządu, i pod strażą iednego żołnierza, dla dania sprawy z iednego ważnego obwinienia.

Dzisiaj ma instytut narodowy pierwsze publiczne posiedzenie; dyrektoryat będzie na nim w wielkim swoim stroiu.

Więści pokoju znowu się od ostatniey poezty zmnieyszyły; nasze woyska dostały rozkaz żeby były do boiu gotowe. Jenerał Pichegru żyje tu w domu Vauban bardzo partykularnie, nie nosi nawet i munduru. — Słychać iż około Paryża będą uformowane 3 obozy; ieden w okolicach Paryża, drugi w Marly, a trzeci w Soisson.

Dnia 30 marca, miał Hiszpanski poseł margrabia del Campo paradną wstępna audyencyą w przytomności ministrów i zagranicznych posłów u dyrektoryatu. Jechał we trzech bogatych powozach z wielą służącemi do pałacu Luxemburg. Do dyrektoryatu miał następującą przemowę:

„Zawarty szczęśliwie pomiędzy Krolewem Hiszpańskim i Rzeczpospolitą Francuzką pokoy, był dla obydwóch narodów bardzo ważnym zdarzeniem. J. K. Mość pokładając w nim swoje nayszczersze ży-

czenia, i niemając tylko dobro swych ludów na oku, będzie wszystkiego unikał ozymby mógł być naruszonym. Wczwamy mnie na ambasadora swego przy Rzeczypospolitey, zlecił mi przy tym abym się natychmiast do mego przeznaczenia u dał, i dał dowod iego szczerych i nieodmiennych chęci. Zaszczycony więc zaufaniem mego Monarchy, będę pełnił znowy większą gorliwością iego rozkazy, i poczytam się za szczęśliwego, jeżeli potrafię zadosyć uczynić iego zamiarom i zasłużyć sobie na względy u rządu, ktoremu teraz mam honor być prezentowanym. Prezydent dyrektoryatu Letourneur odpowiedział z powagą na tę przemowę:

Mości Panie Ambasadorze Krola Hiszpańskiego!

„Dyrektoryat wykonawczy przyy-
muie z nazywyszym uczuciem nowe dowo-
dy ziednoczenia, które WPań intencją
swego rządu Francuzkiey Rzeczypospolitey
przynosisz. Nic niemasz przyjemniejszego
dla dyrektoryatu, iak kiedy zobaczy, iż
związki przyiaźni, pomiędzy obiema na-
rodami, które iuz przez szacunek i wzai-
mny interes dosyć są mocnymi, co raz to
ściśley się utwierdza. — Co się WPańa o-
soby tyczy, Mości Panie Ambasadorze,

dyrektoryat przywmuie z ukontentowaniem wyrazy jego tłumaczenia, i możesz W Pan bydź pewny jego przychylności.

Po audyencyi posła Hiszp: deklarował dyrektoryat na rapport ministra skarbowego względem zdanej sprawy ze swego urzędu ministra wojennego Dubayetta, iż Dubayet jako minister wojenny, dobrze swoy urząd odbywał, iż jego rachunek zgadza się z wydatkami przeznaczonemi, będzie w archiwum dyrektoryatu złożonym iż że Dubayet jest umocowany wiechac do przeznaczonego swego miejsca.

Tego samego dnia pożegnał się Dubayet w tym sposobie po ostatni raz z dyrektoryatem.

Obywatele Dyrektorowie!

Przejęty uszanowaniem, przychodzę po ostatni raz, udając się podług waszego rozkazu na powierzone mi ważne miejsce. Odiadę natchnięty duchem, który was ożywia, i przejęty uczuciami sprawiedliwości i wielkości narodowej; odiadę zapalony szlachetnymi namiętnościami, zrobić imię Francuzow u przyjacielskich mocarstw tak szacownym i tak wielkim jak się stało strasznym przez broń swym nieprzyjaciołom. Oby skutek wasz wybor usprawiedliwił, i odpowiedział chwalebnym zleceniom, któreście moiej patriotycznej gorliwości powierzyli! Niebezpieczeństwa na które nas podroż nasza wystawia podnoszą w nas męztwo, i zwyciężemy pewnie za oyczyznę; lecz jeżelibyśmy dla niej poginęli, to ostatnie życzenia, ostatni ruch w sercach naszych będzie jeszcze dla dobra i chwały ludu Francuzkiego.“

Prezydent odpowiedział mu w następujących wyrazach:

Obywatelu Jenerale!

Wkładając na ciebie dyrektoryat wykonawczy, obowiązek chodzenia około wielkiego interesu Rzeczypospolitey u narodu, który od tyłu wieków okazywał się

zawsze wiernym przyjacielem ludu Francuzkiego, dać ci dowod zaufania, na któryś sobie zupełnie zasłużył. Zrownemi talentami pokazałeś się już jako żołnierz, jako prawodawca i jako minister; potrafiś zapewne z tą samą gorliwością odbywać i ten nowy urząd; znasz prawidła rządu, będziesz się ich trzymał i jeżeli odnich niezboczysz poydziesz bezpiecznie. Ale nadewszystko niezapominaj, iż polityka republikańskiego narodu niemoże się tylko szczerością i otwartością roznić. Dyrektoryat wykonawczy, polega na twym rozumie i przywiązaniu do interesu wielkiego narodu, który zastępujesz, i ty też możesz bydź zawsze jego wsparcia pewnym.“

Od konwoiu o 64 okrętach kupieckich, który z Brest wyszedł i który nadaremnie Angielski admirał Warren usiłował wiaść, przysłała już szczęśliwie jedna część do Bordeaux.

Około alliansu z Portą bardzo pracują, i tak nazwana kapitulacya roku 1740, i ostatni subsydyyny traktat Porty ze Szwecyą ma weń wchodzić. Verninac opanował zupełnie Reiffendego, i chce potroynemu Aliansowi przeciw wagę postawi.

Sesysie rady pięciuset. Sesyja d. 31 marca. Wczorayszym sekretnym wydziale były nayprzod dowody oskarżenia przeciwko reprezentantom Isnard, Cadroy i Durad Maillane czytane; te składały się z listu od patriotow z Beaufset do dyrektora Barras, w którym go prawdziwym republikanom robią i posyłaia mu petycyą przeciwko wyżej wspomnionym reprezentantom &c Po niewielkich sporach wyznaczono kommissyą do roztrząszenia tych denoncyacyy.

Dyrektor Barras doniósł radzie, iż szukając umyślnie w swojej kancelaryi, pokazując się, iż czytana wczoraj denuncyacja przeciwko reprezentantom, nie pochodzi od niego, ani iey żaden z członków dyrektoryatu nie posyłał.

Sesya d. 2 i 3 Kwietnia. Roztrząsano ustanowienie narodowej lottery; wielu się temu sprzeciwiało; na reszcie zawieszono ten projekt do 3 dni.

Z Hagi d. 9. Kwietnia.

Względem Fryzlandyi już poniekąd roztrzygniono sprzeczkę. Z gromadzenie udecydowało, iż się prosto mieszać nie chce w wewnętrzne interesa Fryzlandyi, ani przerywać skutków rewolucyi, za pomocą której zostali wybrani reprezentanci do zgromadzenia narodowego. Od zgromadzenia będzie list napisany do administracyi Fryzlandzkiej zachęcając ich do jedności i zapomnienia przeszłego. Z 11 Fryzlandzkich reprezentantów zasiadło już 4 w zgromadzeniu.

Wydział marynarstwa proponował reprezentantom Bisdom na dyrektora marynarstwa, na miejsce z marłego Paulusa; ale tę propozycyą odrzucono. — Francuzki poseł nalega aby się nieprzeciwić obięciu dobr na rzecz Francuzki Rzeczypospolitey, elektora Palatynatu leżących w Mar. grabstwie Bergenopzom; na iego żądanie będzie zezwolone.

Nota Szwedzkiego posła, w ktorej oznajmuie iż Szwecya uznaie nowe urządzenie Rzeczypospolitey Batawskiej, była już w zgromadzeniu czytana.

Listy ostatnie z Koloni i Koblenc donoszą o wojnie; Francuzi niechcą nic ważnego odstąpić z zajętych krajów. Pod Leodyum gromadzi się aktualnie 25,000 a pod Luxemburgiem 15,000 ludzi. Z tym wszystkim jenerał Jourdan odebrał rozkaz żeby on nie był pierwszym do rozpoczęcia nieprzyjacielskich kroków; ma czekać wypowiedzenia z Cesarskiej strony.

Mówią za pewną rzecz iż jenerał Pichegru, niezadługo spodziewany tu z rozkazu rządu z Paryża; ma w ważnych interesach z zgromadzeniem ludu Batawskiego dla obydwóch Rzeczypospolitych traktować.

Premia 25 zł: na wprowadzony łaszt pszenicy, do pierwszego lipca jeszcze przedłużoną została; wywoz pozwolony tylko pod tą kondycyą iż ta premia będzie nadad cofniona i żeby się zapas przynajmniej 5000 łasztów pozostał. Żyto pozwolono wywozić.

Z Kopenhagi d. 29. Marca.

Dwor Szwedzki umyśliwszy połączyć na nowo siły swoje morskie z naszymi, dla obrony handlu i neutralności, wydał rozkazy do kasy na wydanie 346 tysięcy Reichstalerów dla uzbrojenia okrętów, w tej samej liczbie jak i przeszłego roku, które się z naszą eskadrą złączą. Piszą jednak z Karlskróny iż dotąd niemasz najmniejszego przygotowania do uzbrojenia okrętów i to jest co było powodem, do wieści iż tego roku niewyjdą złącznie eskadra Szwedzka z Duńską na morze.

Z Manheimu d. 4. Kwietnia.

Wiadomości z pod Nahe donoszą iż pomimo wielkiego przygotowania Francuzów do nowej kampanii, dostają Francuzcy żołnierze pozwolenia poyścia do domów, i niemal wszystkie woyska opuszczają powoli tamtejsze okolice. Podobne wiadomości przychodzą z Dwómostow, i Alzacyi.

Z Kopenhagi d. 9 Kwietnia.

Żona następcy Tronu, ma pojechać dla zmocnienia swego zdrowia tego lata do wód Pyrmondzkich; Xzę następcę ma z nią pojechać. — W tym tygodniu odjechał Francuzki kommissarz; Delamare się tu jeszcze został.

Do brzegów Norwedzkich przybyły fregaty Hollerskie Venus i inna druga; ale wiele przez wicher ucierpiały.

W Karlskronie będzie aktualnie 8 liniowych okrętów i 4 fregaty uzbrojonych, które się w czerwcu z Duńską flotą złączą i iak słychać od wice admirała Nordenshold kommanderowane będą.

Od brzegów Dunaju d 3 Kwietnia.

Względem woyny i pokoju niemożna dziś mówić więcej nad to, co już od 3 miesięcy powiedziano. Żaden głos urzędowy nieodezwał się, a to, co prywatne osoby, w tej mierze mówią, jest bardziej

ich życzeniem i nadzieją, niż rzeczą istotną, i dopoki, który z dworów skombinowanych, albo dyrektoriat w Paryżu nie przemowi, dopoty nie wiedzieć niebędzie można. Ale porównyiwając wszystkie aktualne pozory wnosić należy, iż pierwszą urzędową odezwą będzie wystrzał armaty, której jedna lub druga strona uczyni: tym czasem zostaną rzeczy w nieróżniznym położeniu; wyrocznia sama byłaby zatrudniona, gdyby je przepowiedzieć chciała. Może pierwszy wystrzał armaty przędzą w trzecim nastąpi mieyscu, iak wiele jest do tego podobieństwa.

D O N I E S I E N I E.

Josef Wszeńfowski wzrostem cienki, wysoki, nosa przydłuższego, w krotce po swym z żydostwa nawrocceniu wziąwszy ślub z Kunegundą Szymańską w Sandomierzu, a mało co z nią mieszkawszy, był niegdyś w woysku J. C. K. M. potym chorowity pokazał się w Sandomierzu, z kąd więcej iak od roku prawie zniknął, i dotąd o nim wiedzieć nie można. Na miłość bliźniego uprasza tedy osierocona, ktoby wiedział, czy żyje i gdzie się obraca, aby znać dać raczył do Konsystorza Sandomierskiego.

Urodzony Wincenty Gotliński, odiechawszy żony swoiey od ośmiu lat, służył najprzod za towarzysza w pułku przedniej straży, potym miał się na początku insurekcyi dostać do woyska Rosyjskiego; gdy od tego czasu pozostała żona, niema o nim żadney wiadomości, uprasza zatym, aby dla miłości bliźniego, ktobykolwiek wiedział o jego życiu lub śmierci dać znać do redaktora gazety Krakowskiej, lub gdzieby się znadował.

Podano się do wiadomości, iż dnia 30 maja roku bieżącego będzie w Złotey publiczna licytacja propinacyi starostwa Sandomierskiego i klucza Złotey na rok leden i miesiący cztery to jest a w july 1796 ad utimiam octobris 1797 razem iak starostwa Sand: iak też i klucz Złotey zaczym ktoby sobie życzył takową zalicytować, ma się na wyżej wzmiakowany dzień, w administracyi ekonomiczney tamieczney zrana o godzinie 9 znaydować.

Już to po czwarty i raz, Uwiadomiam się wszelacy Kredytowowie, i inni iakiejkolwiek Prawa i pretensję do Dworku i Ogrodu zdawna Pernuszowskie potym Radziwiłowskie rzeczzonego, tudzież do Gruntu czyli Jurydykcyi Wesoła zwaney na Przedmieściu Krakowskim w Wydziale 2. Miasta Krakowa sytuowanych mający, lub mieć wnoszący sobie Interesanci, iż na Powodztwo J. W. Michała Radziszewskiego Chorążego Starodubowskiego Orderow Polskich Kawalera, terażniejszego pomienionych gruntu, Dworku i Ogrodu Bziazdzica Powoda, do sądu Ordynaryynego Woytowsko-Ławniczego Krakowskiego na dzień 9 Miesiąca Maja Roku bieżącego 1796, ostatecznie przypozwanemi zostali, a to końcem okazania i dowodzenia takowychże Praw i pretensyi swiich pod rygorom upadku i odsądzenia na wieczność.